

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

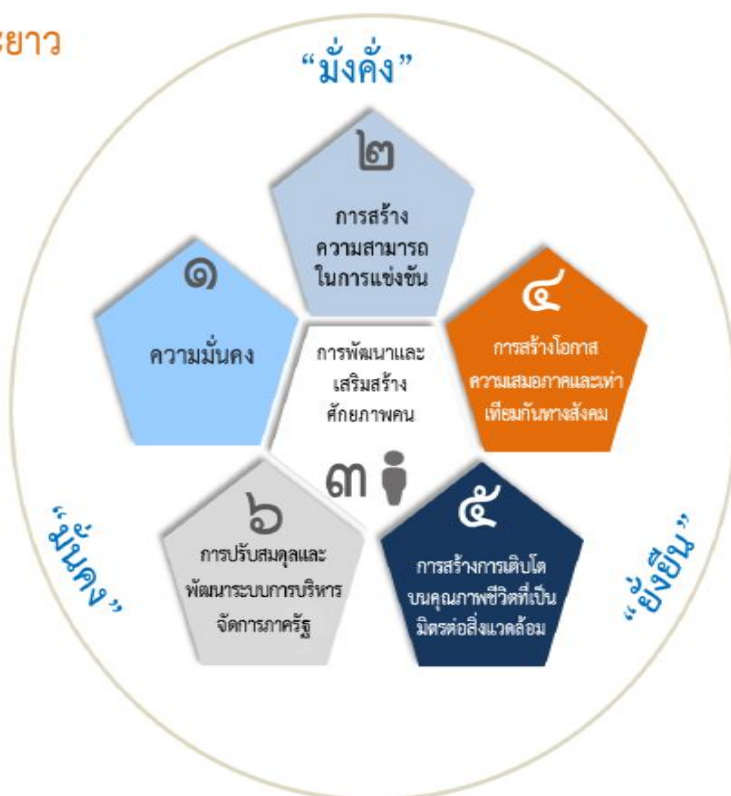
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำ แผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการ กันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตรา พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ ร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการ ติดตาม การตรวจสอบ และการ ประเมินผล รวมทั้งกำ หนดมาตรการส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนด้า เนินการให้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะ เพื่อ รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำ ร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตาม มหลักเกณต์ วิธีการ และเงื่อนไข กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อ ประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่ กฎหมายกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็น ยุทธศาสตร์ชาติ ฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนามาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

ยุทธศาสตร์

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นี้ จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและ ประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไป ไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้าเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติใน การสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการ

บ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของ

ชุมชน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการ

บริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลาดังกล่าว นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะมีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้ สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

(๑) ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมี การพัฒนาทักษะทางสมอง และทักษะทางสังคมที่เหมาะสม

(๒) พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ทักษะการ ทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อม เข้าสู่

ตลาดงาน

(๓) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ

(๔) ผลักดันให้สถาบัน ทางสังคมมีส่วนร่วม พัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) เพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ

(๒) กระจายการให้บริการภาครัฐ ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้

ครอบคลุมและทั่วถึง

(๓) การเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

(๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน

(๒) ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้

เทคโนโลยีขั้นสูง

(๓) วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๔) เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันใน เชิงธุรกิจของภาคบริการ

(๕) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวก

สะดวกด้านการค้าการลงทุน

(๖) เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุน ให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ลดต้นทุนในการให้บริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๑) พัฒนาหลักเกณฑ์การปรับปรุงแผนที่แนว เขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map)

(๒) เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ประเทศ โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว

(๓) เร่งรัดให้มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ .ศ..... และแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

(๔) ผลักดันกฎหมายและกลไกเพื่อการคัดแยก ขยะ สนับสนุนการแปรรูปเป็นพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนา ประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

(๑) ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือ ด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศนานาประเทศ

(๒) ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

(๓) สังคมมีความสมานฉันท์

(๔) ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๕) ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการรับมือภัย คุกคามทางทหาร

(๖) อันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่า อันดับที่ ๒๐ ของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิ ชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน

(๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ

(๓) ป้องกันและปราบปราม

(๔) ปฏิรูปกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมขนส่ง พัฒนาขนส่งทาง ราง ขนส่งสาธารณะ โครงข่ายถนน ขนส่งทางอากาศ ขนส่งทางน้ำ

(๒) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ พัฒนามาตรฐานการบริหาร จัดการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๓) การพัฒนาด้านพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การใช้พลังงานทดแทน ส่งเสริม ไทยเป็นศูนย์กลางพลังงาน

(๔) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทางธุรกิจ สร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

(๑) ส่งเสริมการลงทุน R &D ผลักดันในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคมลงทุนวิจัยและพัฒนา กลุ่มเทคโนโลยีที่

ไทยมีศักยภาพ พัฒนาตลาดเทคโนโลยีและนวัตกรรม ไทย เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา

(๒) พัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยีส่งเสริมการสร้างสรรค่นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจ

(๓) พัฒนาสภาพแวดล้อม ทั้งด้านบุคลากรโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

- (๑) ภาคเหนือ เป็นฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง
- (๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง
- (๓) ภาคกลาง เป็นศูนย์กลางกรรมสิทธิ์ชีว ชัย นำศูนย์กลางการผลิต อาหารและสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานโลก และศูนย์รวมการ ท่องเที่ยวของเอเชีย
- (๔) ภาคใต้ เป็นฐานเศรษฐกิจสีเขียว ได้มาตรฐานสากลและแหล่ง ท่องเที่ยวระดับโลก
- (๕) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมือง ศูนย์กลางของจังหวัด ให้เป็นเมืองน่า อยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๖) พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณ ชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลัก ของประเทศที่ขยายตัวมีสมดุล

(๗) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาความเชื่อมโยงในด้านต่างๆ
- (๒) ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐาน ของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุน
- (๓) การส่งเสริมการลงทุน ไทยในต่างประเทศ
- (๔) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการ พัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคกลาง

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคกลางและพื้นที่ กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกระทรวง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำ ทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้ง สถาบันธุรกิจ และสถาบันการเงินชั้นนำของประเทศ ขณะเดียวกันภาค กลางตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อู่ข้าว อู่น้ำ” ของประเทศ และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของ อนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็น เส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของ กรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองชั้นนำ ระดับโลกตลอดไป ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดม สมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษา/วิจัยในการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตร อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดัน เส้นทางลัดโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมา) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลาง เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออกในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของ กรุงเทพมหานคร สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำ ทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ภาค

กลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ และเป็นพื้นที่แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุ ภูมิภาคแม่น้ำโขง (Southern
Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมา-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge)
เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหา
นครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองน่าอยู่ น่า
เที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกตลอดไป

๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคง ด้าน
อาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และ บริการ
ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง

๔. เพื่อฟื้นฟูและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุตสาหกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจ
และคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. กรุงเทพฯ ได้รับการจัดลำดับเป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตชั้นนำในโลกดีขึ้น

๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น

๓. รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๔. มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

๖. คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๗. ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนากลุ่มกรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนา คุณภาพ
ชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะ อาทิ รถไฟฟ้า รถเมล์ ฯลฯ เพื่อ
บรรเทาปัญหาจราจรและให้ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะที่สะดวกสบายและปลอดภัย ในการ
เดินทาง

๒) ก่อสร้างถนนวงแหวน ถนนเชื่อมต่อ (Missing link) สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ฯลฯ เพื่อลด
ปัญหาความแออัดและคับคั่งของปริมาณการจราจรในเขตเมือง ลดปี ญหาคอขวด เป็นการเชื่อมต่อ โครงข่ายการ
เดินทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและลดเวลาการเดินทาง รวมทั้งสร้างความเชื่อมโยง ระหว่างเมือง
และชนบท

๓) จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้มาตรการผังเมืองควบคุมการใช้พื้นที่รวมทั้ง คุมครอง
แหล่งอนุรักษ์และทัศนียภาพเมือง ตลอดจนการจัดทัศนียภาพของเมืองให้สวยงาม มีพื้นที่ สีเขียวและ
สวนสาธารณะ

๔) พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ และออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ ให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่มในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน (Universal Design) เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และ ส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ อย่าง เสมอภาคและเท่าเทียมกัน

๕) แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย น้ำท่วม และมลภาวะทางอากาศ อันเนื่องมาจากการ ขยายตัวของชุมชนเมือง

๖) ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมกรุงเทพฯ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาความรุนแรง และความเสียหายเป็นมูลค่าสูง

๗) วางระบบป้องกันภัยอาชญากรรมและภัยก่อการร้ายในเขตกรุงเทพฯ และพื้นที่ต่อเนื่อง เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๘) พัฒนาเมืองปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และสมุทรสาคร) ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจและการพาณิชย์ ศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพและการศึกษาและเมืองที่อยู่อาศัย โดยประสานการวางระบบโครงข่ายโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่งมวลชน สาธารณะ และบริการทางสังคม กับมาตรการทางผังเมือง ในการชี้ นำให้การขยายตัวของเมืองเป็นไป อย่างมีแบบแผนและเหมาะสม รวมทั้งการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองให้เอื้อต่อการอยู่อาศัย การเดินทางและการขนส่ง โดยสะดวกและปลอดภัย โดยเฉพาะการป้องกันน้ำท่วม-น้ำเสีย พร้อมทั้งการจัดให้มีพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็น ปอดและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชุมชนเพิ่มขึ้น รองรับการพัฒนาตัวทางเศรษฐกิจและกิจกรรมต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า การคมนาคมขนส่ง และการเพิ่มขึ้นของประชากรเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและ สร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาคูณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระตำหนัก-ห้วหินสนามกอล์ฟพระตำหนักที่เพชรบุรี กาญจนบุรี และพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นฐานการกระจาย รายได้และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้าน การท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับ นานาชาติและเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยว

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟู บูรณะโบราณสถาน และเตรียมความพร้อมของเมืองให้สามารถรองรับภัยพิบัติ โดยเฉพาะอุทกภัยได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาด สามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะเกร็ด แหล่งเที่ยวธรรมชาติสวนผึ้ง อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจาน ฯลฯ โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประวัติศาสตร์และศาสนา กาญจนบุรี-สุพรรณบุรี-พระนครศรีอยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-ลพบุรี-สระบุรี-นครปฐม-ราชบุรี-เพชรบุรี กลุ่มดูแลสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย อาทิ นนทบุรี- สมุทรสาคร- นครปฐม- เพชรบุรี และกลุ่มท่องเที่ยวทางน้ำ อาทิ พระนครศรีอยุธยา-นนทบุรี-ปทุมธานี-อ่างทอง-สิงห์บุรี โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด อย่างยั่งยืน

๕) พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งผลิตสินค้า OTOP และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้มีเส้นทางหรือเครือข่ายการคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ อย่างสะดวกและปลอดภัย เป็นการขยายเส้นทางท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) นำผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติมาใช้ในการ พัฒนาการผลิตข้าวในพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพข้าวซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศ ให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด

๒) พัฒนามาตรฐานฟาร์มเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย (Food safety) จากสินค้าเกษตร หลักของภาค ได้แก่ ข้าว พืชผัก มะพร้าว โคนม โคเนื้อ สุกร ไก่ เป็ด กุ้ง ปลา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่ง ผลิตสำคัญ ได้แก่ ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม และ ประจวบคีรีขันธ์ เพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรคุณภาพสูง ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในตลาดเฉพาะ และตลาดระดับบน

๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการ เกษตรเพื่อยกระดับสู่ Smart Farmer และSmart Farming โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและ พันธุ์ที่เหมาะสม รวมทั้ง ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรประมงทะเล โดยเร่งรัดกา รอนุรักษ์ พันธุ์ และ การจัดการ ใช้ประโยชน์ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและ พัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การ ส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและ พัฒนาธุรกิจการ ประมง เป็นต้น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ บริเวณชายฝั่งรอบ อ่าวไทย ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

๕) เพิ่มความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมประมง (สมุทรสาคร) อุตสาหกรรม ก่อสร้าง (สระบุรี) อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี สมุทรปราการ) ส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีที่สูงขึ้นและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนากาญจนบุรี- ราชบุรี-เพชรบุรีตอนบนให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรู ป ผลผลิตทาง การเกษตรและปศุสัตว์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตในเมียนมา โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมทั้งยกระดับคุณภาพ สินค้าอุตสาหกรรมในพื้นที่ ให้มีความทันสมัยและให้ได้มาตรฐานสากลไปสู่ตลาดอาเซียน

๗) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs และ Start Up โดยให้ความสำคัญกับการ เสริมสร้างองค์ ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ อาทิ การนำ งานวิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยี มาใช้ในการเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต และการใช้กลยุทธ์การตลาด ฯลฯ เพื่อให้สามารถเรี มต้นธุรกิจและ เติบโตได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วม ภัยแล้ง และ คงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบกระจายน้ำ ในพื้นที่แล้งซ้ำ ซาก อาทิ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และลพบุรี เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ โดยปรับปรุงและบำรุงรักษา แหล่งน้ำเดิม วางแผน จัดสรรน้ำเพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำ ที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่าง

พอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งจัดทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจาย ในพื้นที่การเกษตรเพื่ออุปโภคและแก้ไข ปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจ ชุมชน แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และ พื้นที่น้ำท่วมซ้ำ ซาก อาทิ ชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี และ สมุทรปราการ โดยเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำที่เป็นแก้มลิง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ เสี่ยงจัดตั้งกลุ่มเฝ้าระวังภัยน้ำท่วม

๓) ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรม ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี และ ราชบุรี โดยการปลูกป่าเพิ่มเติม และ เพิ่มมาตรการเฝ้าระวังติดตามการบุกรุกป่า สนับสนุนสิทธิ และบทบาทของ ชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าของชุมชนไม่ให้เสื่อมโทรมลง

๔) ขุดลอกลำน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำและใช้ในการขนส่ง อาทิ แม่น้ำ เจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน ฯลฯ รวมทั้งฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างในพื้นที่ พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม และสมุทรสาคร

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ อาทิ สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ โดยการจัดทำ แนวป้องกันการกีดขวาง ยานพาหนะด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น ปลูกป่าชายเลน และการทำแนวไม้ไผ่กันคลื่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยง เขตเศรษฐกิจพิเศษ ทวาย-ภาคกลาง-ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และ ร.ถ. เชื่อมกรุงเทพ –กาญจนบุรีเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจชายแดนของภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศให้สามารถเกื้อหนุนและติดต่อ ทางการพัฒนา ระหว่างพื้นที่ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๒) เร่งพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบ้านพุน้ำร้อน อำเภอมะนัง จังหวัด กาญจนบุรี ให้เป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบังท่าเรือสีหนุ วิลล์ ประเทศกัมพูชา-ท่าเรือวังเตา ประเทศเวียดนาม โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓) พัฒนามาตรฐานด้านชายแดนไทย-เมียนมา บ้านพุน้ำร้อน ด่านเจดีย์สามองค์ และ ด่านสิงขร เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กับเมียนมา โดยจัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้อง กับการพัฒนาในอนาคต พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ จุด บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ตลอดจนระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

๔) พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจของภาคกลางตามแนวแกนหลักการเชื่อมโยง เขตเศรษฐกิจ พิเศษทวายกับ EEC โดยจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการรองรับการพัฒนา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างไทยกับ เมียนมา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้าง เสถียรภาพ และลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งดำเนินการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงภาคกลาง กับภาค อื่นๆ ของประเทศ เพื่อกระจายประโยชน์และโอกาสจากจุดความเจริญหลักของประเทศให้เชื่อมโยงไป ยังพื้นที่ที่ ภาคอื่นๆ ซึ่งจะทำให้เกิดการกระตุ้นการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำระหว่างภาค อาทิ

(๑) เชื่อมโยงภาคเหนือ ด้วยรถไฟ ความเร็วสูงกรุงเทพฯ- พิษณุโลก และรถไฟทางคู่ ลพบุรี-ปากน้ำโพ

(๒) เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา และทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองบางปะอิน-นครราชสีมา

(๓) เชื่อมโยงภาคตะวันออก ด้วยรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-ระยอง ทางหลวง พิเศษ พัทยา-มาบตาพุด และรถไฟทางคู่ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย

(๔) เชื่อมโยงภาคใต้และภาคใต้ชายแดน ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ -หัวหิน และรถไฟทางคู่ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร

๒) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่ง ระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองอยุธยา และบริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ เมืองพุน้ำร้อน โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมืองควบคู่กับ การพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ (ประกอบด้วย จังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท และอ่างทอง) กำหนดให้จังหวัดลพบุรีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เพื่อ เป็นศูนย์กลางในการประสาน งาน และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผล เพิ่มศักยภาพการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยผ่านโครงสร้างองค์กร ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนาจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด มีดังนี้

๑. พัฒนาการตลาดระบบ Logistic และการผลิตอาหารปลอดภัย (การตลาด คุณภาพ ปลอดภัย มาตรฐาน) ดังนี้

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม และการจำหน่าย เกษตรปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน โดยมุ่งเน้นดำเนินการพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่ และกำหนดผลผลิตร่วมกันให้ ชัดเจน ได้แก่ข้าว ผลไม้เศรษฐกิจ พืช และประมง รวมทั้งให้ความสำคัญ ส่งเสริมด้านตลาดนำ การผลิตอาหารปลอดภัย

๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการรวมกลุ่มสร้างความเข้มแข็ง และยกระดับกลุ่มสหกรณ์เกษตรกร ผู้ผลิต อาหารปลอดภัยให้มีอำนาจต่อรองเพื่อลดต้นทุนการผลิตและการจำหน่ายให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๑.๓ สนับสนุนและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนที่ได้จากสิ่งเหลือใช้จากการเกษตรและพลังงาน แสงอาทิตย์เพื่อลดต้นทุนจากการผลิตเกษตรปลอดภัย

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพในการพัฒนาระบบ Logistic ครบวงจร เพื่อลดต้นทุนด้านการเกษตรปลอดภัย

๑.๕ สนับสนุนเสริมสร้างความร่วมมือระหว่าง เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ภาครัฐ ภาคธุรกิจ การค้า การลงทุน และภาคอุตสาหกรรม ในลักษณะประชารัฐ

๑.๖ ให้ความสำคัญในการสนับสนุนและพัฒนาด้านการตลาดให้มีศักยภาพยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้ ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน

๒. สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (คุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย ความหลากหลาย) ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์เชิงรุก โดยให้ความสำคัญ คำนึงในการฟื้นฟู การสร้างเรื่องราวและเชื่อมโยง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม กับจังหวัดภายในกลุ่ม และกลุ่มจังหวัดอื่น

๒.๒ พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และสร้างความปลอดภัย ด้านการ ท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพมาตรฐาน รวมทั้งปรับปรุงถนน และป้ายบอกบอกเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยวให้ประทับใจและกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ ชุมชนให้ สามารถแข่งขันทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศมีรวมทั้ง สร้างแบรนด์กลุ่มจังหวัดให้แก่สินค้า OTOP

๒.๔ เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนในท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนและ ส่งเสริม การท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และ เชิงรุก

๓. บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ (ลดต้นทุน ป้องกันภัยพิบัติสร้างความสมดุล) ดังนี้

๓.๑ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนพื้นที่เกษตรแปลงใหญ่และการอุปโภคบริโภค

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง และสร้างความสมดุลอย่างยั่งยืน

๓.๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำและกำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการเกษตรปลอดภัย

ตำแหน่งยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒

๑. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย เพื่อการบริโภคและจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ

๒. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ศาสนา วัฒนธรรม เกษตร วิถีชี วิต และเพื่อการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์

“ฐานการผลิตอาหารปลอดภัยท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ทรัพยากรน้ำสมดุลและยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาศักยภาพการผลิตการแปรรูป และขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเพิ่มมูลค่าทาง

เศรษฐกิจ

๒. สร้างมูลค่าเพิ่มและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืน

๓. พัฒนาระบบ Logistics ให้มีประสิทธิภาพในการขนส่งและกระจายสินค้า

๔. สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาการตลาด ระบบ Logistics และการผลิตอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์

ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด

๑. ศูนย์กลางอาหารและเกษตรปลอดภัย ได้มาตรฐาน

๒. เมืองท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชีวิต

๓. เมืองแห่งความสุขสงบ คนมีคุณภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

วิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี

“ศูนย์กลางอาหารและเกษตรปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวสร้างสรรค์ สังคมเป็นสุข”

(อาหาร เกษตรปลอดภัย = ๑. ผู้ผลิต/ผู้บริโภคมีคุณภาพชีวิตที่ดี ๒. รับรองแหล่งผลิต ๓. ระบบ

รับรอง มาตรฐาน/กำกับดูแล **สังคมเป็นสุข** = สังคมมีความสุขสงบ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพียงพอ มีความสุข และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้)

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร และเพิ่มมูลค่าการผลิต โดยเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์

๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน แบบบูรณาการและมีส่วนร่วม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบ โครงสร้างทางสังคม ทนทางสังคม และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจร เป้าประสงค์ : เพิ่มการผลิตและสร้างรายได้จากสินค้าเกษตรปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัย มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า มีบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย ได้มาตรฐาน สู้ตลาดผู้บริโภคผ่านหลายช่องทาง

๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจร เป้าประสงค์ : เพิ่มการผลิตและสร้างรายได้จากสินค้าเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์

๑.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

๑.๔ พัฒนาช่องทางการจัดจำหน่ายและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

๑.๕ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์: สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๒.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว
๒.๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการ
ท่องเที่ยว จากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง
และยั่งยืน**

เป้าประสงค์: ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความมั่นคงของประชาชน
๓.๒ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วม
ของประชาชน
๓.๓ สนับสนุนการอนุรักษ์ พื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน
ทดแทน/พลังงานทางเลือก
๓.๔ พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้เชื่อมโยงทั้งระบบ
๓.๕ ยกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เมืองเกษตรปลอดภัย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และสังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรปลอดภัยและความสามารถในการ แข่งขัน เพื่อ
เพิ่มมูลค่าของสินค้าและเศรษฐกิจของชุมชนและจังหวัด
๒. ส่งเสริม และพัฒนาด้าน การท่องเที่ยวเชิงประวัติ ศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถด้านการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาระบบ Logistics ให้มีประสิทธิภาพในการ ขนส่งและกระจายสินค้า ระหว่างแหล่งผลิต
และตลาด
๔. พัฒนาท้องถิ่นให้เป็นเมืองน่าอยู่

จุดมุ่งหมายการพัฒนา/เป้าประสงค์

- เป็นแหล่งการผลิตเกษตรปลอดภัยของประเทศ
- รักษามรดกทางประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และธรรมชาติ
- สร้างงานสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
- เป็นเมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลผลิตทางการเกษตร มีแนวทางดังนี้

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลิต และแปรรูปสินค้าทางการเกษตรและอาหารปลอดภัย
๒. ส่งเสริมการทำการเกษตรให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และองค์ความรู้แก่เกษตรกร
๔. ส่งเสริมศักยภาพเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการเกษตร

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและระบบการบริหารจัดการน้ำ

๖. พัฒนาส่งเสริมช่องทางการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม มีแนวทาง

ดังนี้

๑. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว

๒. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

๓. พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว

๔. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ และรายได้จากการท่องเที่ยว

๖. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรม ประเพณี และข้อมูลทางประวัติศาสตร์

ที่สำคัญของจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจ มีแนวทาง ดังนี้

๑. แก้ไขปัญหาความยากจนโดยใช่ แนวพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “เศรษฐกิจ

ชุมชนพึ่งตนเอง”

๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น

๓. ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มอาชีพ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในด้านการอาชีพ

๔. จัดให้มีและพัฒนาศูนย์แสดงสินค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในระดับจังหวัด และชุมชน

๕. ส่งเสริมการใช ความรู้สมัยใหม่/เทคโนโลยีควบคู่ กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ให้กับผลผลิต

ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ มีแนวทางการพัฒนา

ดังนี้

๑. จัดให้มีและพัฒนาโครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักย่อย างเป็นระบบและทั่วถึงพร อม

ปรับปรุงบำรุงรักษาถนนตามภารกิจภายในให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ ให้มีมาตรฐาน

๓. จัดให้มีซ่อมบำรุงรักษาระบบไฟฟ้าและประปาสาธารณะ

๔. จัดให้มีระบบสาธารณสุขโรคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง

๕. บำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร

๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทุกระดับ

๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬา การสาธารณสุข และนันทนาการแก่ประชาชน

๕. ส่งเสริมและบูรณาการการดำเนินงานด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดทำผังเมืองรวม และผังชุมชนจังหวัด สิ่งทำปฐตามภารกิจ

การถ่ายโอน หรือ รับผิดชอบ

๒. บำรุงรักษาสภาพแวดล้อมลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ
 ๓. ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุงสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ
 ๔. จัดทำแนวเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เสี่ยงภัย
 ๕. การบริหารจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล
 ๖. ปลุกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๗. ฟื้นฟูทรัพยากรดิน และการพังทลายของดิน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ**
๑. พัฒนาระบบบริหารองค์กรตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
 ๒. พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ
 ๓. การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร
 ๔. พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคมในด้านการพัฒนาท้องถิ่น
 ๕. การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัย

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงปัจจุบันและอนาคต เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่างๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดโดยผ่านกระบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าการวางแผน คือความพยายามที่เป็นระบบเพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้บรรลุผลที่ปรารถนาเทศบาลตำบลถอนสมอ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาโดยกำหนดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระดับชาติ แผนพัฒนาภาคกลาง แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เมืองสะอาด ปราศจากมลพิษ แหล่งผลิตพืชผลการเกษตรคุณภาพ ภูมิทัศน์สวยงามริมฝั่งแม่น้ำน้อย ศาสนาวัฒนธรรมงามเด่น การบริหารเน้นธรรมาภิบาล”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
๒. มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่สะดวกครบถ้วน
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการมีรายได้ มีงานทำและสวัสดิการที่ดีขึ้น
๔. ส่งเสริมการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาชาวบ้าน
๕. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ตัวชี้วัด

ใช้ปุ๋ยชีวภาพ

- ๑) เกษตรกรในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอมีความรู้เรื่องการปลูกพืชหมุนเวียนและการ
- ๒) เกษตรกรในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอมีกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ได้มากขึ้น
- ๓) ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอได้ร่วมกิจกรรม
- ๔) เกษตรกรในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอลดต้นทุนการผลิตได้มากขึ้น
- ๕) เกษตรกรในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๖) มีนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอเพิ่มขึ้น
- ๗) ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐานได้ทั่วถึง ๑๓ หมู่บ้าน
- ๘) ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอมีสุขภาพแข็งแรงขึ้น
- ๙) โรงเรียน สพฐ. ๔ แห่ง ได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม
- ๑๐) ศพด. เทศบาลตำบลถอนสมอได้รับการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริมนม

รวมทั้งพัฒนาอาคารสถานที่และ ระบบบริหารจัดการ

- ๑๑) เด็กและเยาวชนในเขตเทศบาลตำบลถอนสมอได้ร่วมกิจกรรม
- ๑๒) ผู้ดูแลเด็กเล็กได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- ๑๓) เด็กเล็กได้มีความรู้ และมีทักษะเพิ่มขึ้น
- ๑๔) มีวัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
- ๑๕) ส่งเสริมสวัสดิการสังคม สงเคราะห์ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาล

ตำบลถอนสมอได้ทั่วถึง

- ๑๖) กลุ่มสตรี อสม. ได้ทำกิจกรรม ร่วมกัน และสร้างความสามัคคี
- ๑๗) ประชาชนได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง ๑๓ หมู่บ้าน
- ๑๘) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมการบริหารงาน
- ๑๙) ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของ

ประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ๑๓ หมู่บ้าน

- ๒๐) ส่งเสริมการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยประจำ

หมู่บ้าน/ตำบลและทีมกู้ชีพกู้ภัยตำบล ๑๓หมู่บ้าน

- ๒๑) สนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการป้องกันและการช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ
- ๒๒) เพื่อทัศนียภาพที่สวยงามประชาชนเห็นประโยชน์ของการปลูกป่า
- ๒๓) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของ ๑๓ หมู่บ้าน
- ๒๔) การกำจัดขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี ๑๓ หมู่บ้าน

๒.๕ คำเป้าหมาย

- (๑) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร
- (๒) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง
- (๓) ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านเกษตร
- (๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๕) ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง
- (๖) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
- (๗) ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและ

นันทนาการของท้องถิ่น

- (๘) องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นมาธรรมาภิบาลดีขึ้น
- (๙) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๑๐) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจโดยใช้แนวพระราชดำริ "เศรษฐกิจพอเพียง" และ "เศรษฐกิจชุมชนพึ่งพาตนเอง"

๑.๒ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่นให้เกิดความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมรับผลประโยชน์ร่วมกัน

๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งสหกรณ์ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการพัฒนาสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการท่องเที่ยว

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นที่รู้จักอย่างสากล

๒.๒ ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ทั้งทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นให้มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๓.๑ จัดให้มีและพัฒนาโครงข่าย เส้นทางคมนาคมสายหลักและชุมชนอย่างเป็นระบบ และทั่วถึง พร้อมปรับปรุง บำรุงรักษาสถานที่ตามภารกิจถ่ายโอนให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

๓.๒ จัดให้มีระบบสาธารณสุขปลอดภัยและการบริการสาธารณะให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบ และทั่วถึง

๓.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา สะพาน ทางเท้า ฯลฯ

๓.๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๔.๑ ส่งเสริม สนับสนุนด้านสังคมสงเคราะห์แก่เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๔.๒ ส่งเสริมด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔.๓ ส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชน

๔.๔ ส่งเสริมด้านการสาธารณสุข

๔.๕ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ บำรุงรักษาสภาพแวดล้อม ลำน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๕.๒ ก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุง สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น และปรับปรุงภูมิทัศน์ ฯลฯ

๕.๓ จัดทำแนวเขื่อนป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่เสี่ยงภัย

๕.๔ การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

๖.๑ พัฒนาระบบบริหารองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

๖.๒ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

๖.๓ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์บทบาท อำนาจหน้าที่ของ อบท.

๖.๔ การพัฒนาปรับปรุงรายได้

๖.๕ พัฒนาเครือข่ายในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน ประชาคม ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น

๖.๖ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการบูรณาการร่วมกัน

๖.๗ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

๖.๘ การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๗.๑ การรณรงค์ด้านการสร้างวินัยจราจรของท้องถิ่นและความปลอดภัยบนท้องถนน

ทุกรูปแบบ

๗.๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

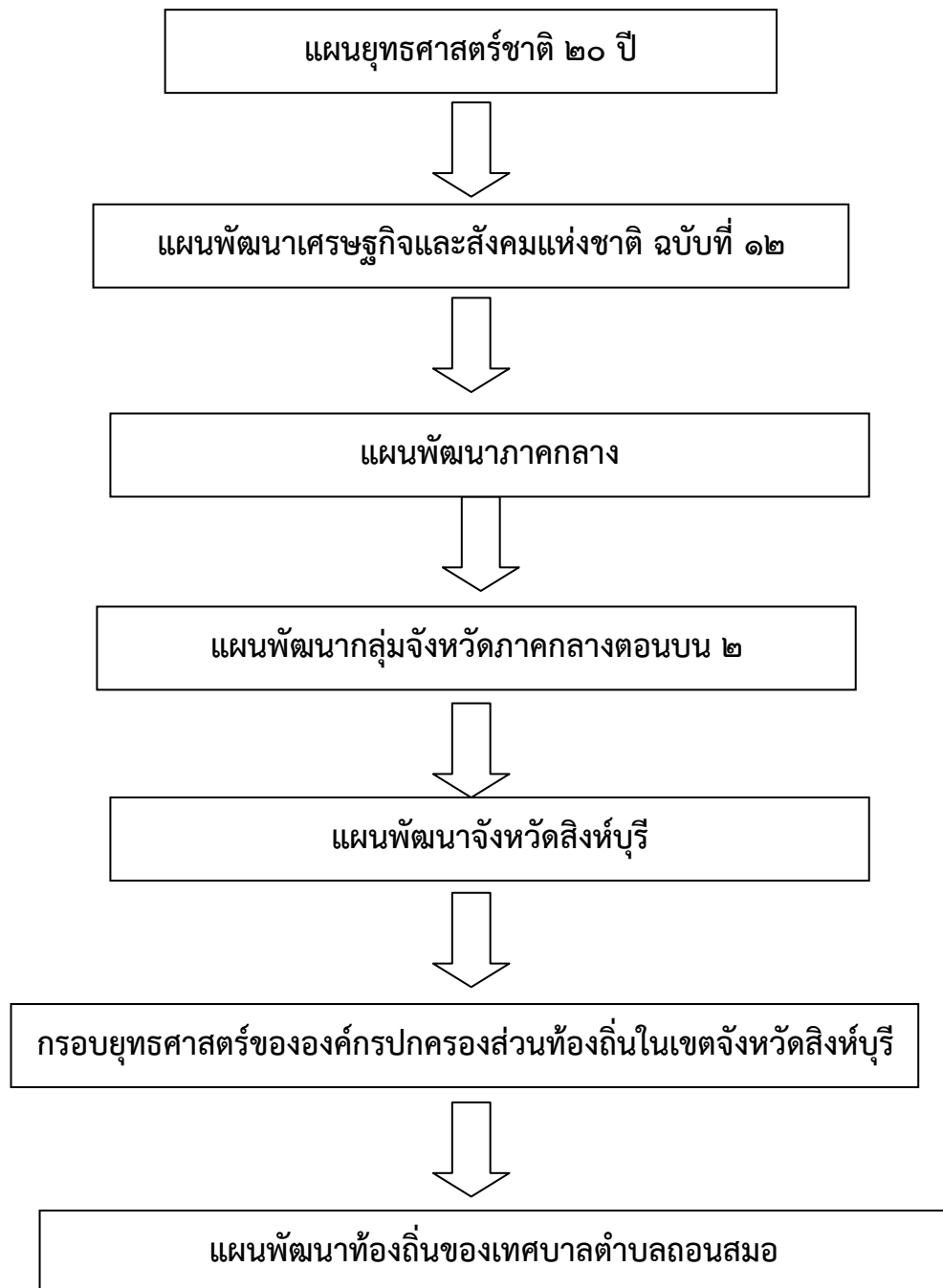
๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

(๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

(๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลถอนสมอ ได้ ดำเนินการจัดเวทีประชาคมเพื่อรับฟัง ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของ ประชาชน ในด้านต่างๆ เพื่อนำมา วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยใช้เทคนิค SWOT เป็นหลักในการพิจารณาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลถอนสมอ เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ตรงเป้าหมายของการพัฒนา ดังนี้

ด้าน/ข้อปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๑.๑ ราษฎรมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ๑.๒ ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ๑.๓ ปัญหาการขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ / ปัญหาการตลาด	- ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม /ว่างงานหลังฤดูเก็บเกี่ยว - ราษฎรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพที่หลากหลาย - ราษฎรขาดความกระตือรือร้นในการประกอบอาชีพ - ราษฎรขาดแคลนเงินทุนในการผลิต - อัตราค่าจ้างแรงงานในพื้นที่ต่ำ - ขาดแหล่งน้ำในการเกษตร ต้องอาศัยน้ำจากแม่น้ำน้อยที่มีปริมาณน้อย - น้ำในการเกษตรไม่เพียงพอ เนื่องจากลำคลองตื้นเขิน มีวัชพืชปกคลุม - ภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย - ขาดพืชพันธุ์ดี / ขาดปุ๋ย - ราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมด้านเดียวเช่น ทำนา ทำสวน - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการทำงานระบบกลุ่ม / ขาดตลาดในการจำหน่ายผลผลิต - ประชาชนขาดการรวมตัวกันเพื่อประกอบธุรกิจร่วมกันในหมู่บ้าน - ดันทุนการผลิตสูง
๒. ปัญหาด้านบริการสาธารณะ ๒.๑ ปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก ๒.๒ ปัญหาน้ำท่วมขัง ๒.๓ ปัญหากระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอ	- ถนนในหมู่บ้านตำบลบางแห่งคับแคบ ไม่มีไหล่ทาง เป็นอันตรายต่อผู้สัญจรไปมา โดยเฉพาะรถยนต์ในขณะที่รถวิ่งสวนทางกันบนผิวจราจรที่อยู่ในช่วงทางโค้ง - ถนนในหมู่บ้านบางส่วนยังเป็นถนนลูกรัง น้ำท่วมขังในฤดูฝน ถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ - สะพานบางแห่งคับแคบและชำรุด - ถนนลาดยาง / คอนกรีต บางแห่งชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ - ขาดป้ายประชาสัมพันธ์ และป้ายบอกทิศทาง - ถนนบางแห่งน้ำท่วมขัง เนื่องจากขาดทางระบายน้ำ - ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำ ทำให้น้ำท่วมขังในฤดูฝน - ราษฎรขยายเขตที่อยู่อาศัย ทำให้ขวางเส้นทางระบายน้ำ - ราษฎรมีความไม่ปลอดภัยในการเดินทางเวลากลางคืน - ราษฎรได้รับความเดือดร้อนจากเครื่องใช้ไฟฟ้าชำรุด

ด้าน/ข้อปัญหา	สภาพปัญหา
๒. ปัญหาด้านบริการสาธารณะ ๒.๔ ปัญหาน้ำดื่ม น้ำใช้ไม่สะอาด และไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน ๒.๕ ปัญหาน้ำในการเกษตร ฤดูแล้ง ไม่เพียงพอ	- ระบบประปาภูมิภาคยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - ระบบประปาของหมู่บ้านขาดระบบการกรองน้ำที่มีคุณภาพ - หมู่บ้านขาดงบประมาณในการปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านที่มีอายุการใช้งานมานาน - เกษตรกรใช้น้ำจากแม่น้ำน้อยในการเกษตร ซึ่งปริมาณน้ำมีน้อยไม่เพียงพอ - ขาดแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการเกษตร ฤดูแล้ง/ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ฤดูแล้ง - ระบบคลองส่งน้ำยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร
๔. ปัญหาด้านสังคม ๔.๑ ปัญหาการว่างงาน /การอพยพหางานทำ ๔.๒ ปัญหายาเสพติด ๔.๓ ขาดการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของราษฎร หมู่บ้าน ตำบล เช่น การจัดกิจกรรมเวทีประชาคม กิจกรรมเนื่องในวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น	- ขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ - การจ้างงานมีน้อย / อัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ - ไม่มีแหล่งงานในพื้นที่ - มีการระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนมีจำนวนค่อนข้างมาก - ครอบครัวขาดความอบอุ่น - ขาดสถานที่ในการออกกำลังกาย/จัดกิจกรรมร่วมกันของเยาวชน - เยาวชนขาดจิตสำนึก ไม่ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ขาดกิจกรรมร่วมกัน - ราษฎรขาดจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองดี - ผู้นำท้องถิ่นไม่เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง เนื่องจากไม่มีเวลาว่างต้องประกอบอาชีพ ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ - ผู้นำท้องถิ่นขาดทักษะระเบียบในการปฏิบัติร่วมกันเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อการดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข - ประชาชนละเลยขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา ยาวนาน

ด้าน/ข้อปัญหา	สภาพปัญหา
๕. ปัญหาด้านการศึกษา ๕.๑ ขาดสถานที่/ อุปกรณ์ ในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล ๕.๒ ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง ๕.๓ จารีตประเพณีดั้งเดิมถูกละเลย ๕.๔ ปัญหาการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมีน้อย	- ขาดอาคารสถานที่ในการดำเนินงาน - ราษฎรไม่ใส่ใจที่จะศึกษาหาความรู้ใส่ตัว เนื่องจากต้องใช้เวลาในการประกอบอาชีพ - ครั้วเรือนยากจนทำให้เด็กขาดโอกาสเรียนต่อในชั้นเรียนที่สูงขึ้น - ราษฎรมองไม่เห็นคุณค่าจึงไม่ใส่ใจในการอนุรักษ์ - สังคมปัจจุบันเป็นสังคมเมืองตัวใครตัวมัน การใส่ใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีน้อย - ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลให้ราษฎรต้องประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมท้องถิ่น ไม่มีเวลาให้ทางราชการได้เผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูล แนวทางปฏิบัติที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน
๖.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖.๑ ปัญหาการบริหารจัดการขยะ ๖.๒ ลำน้ำตื้นเขิน ๖.๓ ขาดระบบระบายน้ำสาธารณะ และน้ำเสีย	- ปัญหาการทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง - ราษฎรขาดจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีวัชพืชปกคลุม - ประชาชนทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลองสาธารณะประโยชน์ - น้ำท่วมขังในชุมชนเนื่องจากเป็นที่ลุ่มขาดระบบระบายน้ำที่ดี

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาเทศบาลตำบลถอนสมอในอนาคต โดยได้นำเทคนิค SWOT มาใช้เป็นหลักในการพิจารณาข้อมูลด้านต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลถอนสมอ เพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ตรงเป้าหมายของการพัฒนา โดยหลักการเทคนิค SWOT คือการพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ แต่เมื่อแยกแล้วประกอบด้วยปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในเทศบาล ได้แก่ จุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) กับปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอกเทศบาล ได้แก่ โอกาส (Opportunity) และข้อจำกัดหรือปัญหาอุปสรรค (Threaten) เมื่อใช้หลักการ SWOT มาพิจารณาในปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้ ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

๑. สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ อุดมสมบูรณ์ ระบบการชลประทานทั่วถึงเหมาะแก่การเกษตร
๒. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรมและศาสนา
๓. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การแสดงโขน ละครชาตรี รำวง รำโทน
๔. พื้นที่เส้นทางการคมนาคมเชื่อมโยงสะดวก

๕. ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบ ไม่มีความแตกแยก และเต็มใจกับการมีส่วนร่วมทั้งท้องถิ่น
๖. มีการรวมกลุ่มเพื่อการเกษตรมากขึ้น
๗. มีสาธารณูปโภคทั่วถึง

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ในเขตชุมชนยังขาดการจัดระเบียบการค้าที่ดี
๒. ผู้มีความรู้ความสามารถแท้จริงไม่เข้าร่วมในการพัฒนา
๓. บุคคลที่มีคุณภาพเฉพาะหรือมีประสิทธิภาพเฉพาะด้านขาดโอกาส (ระบบอุปถัมภ์)
๔. ประชาชนยังขาดระเบียบวินัยทางการเงิน (มีหนี้สินมาก)
๕. การใช้กฎหมายข้อบังคับ หรือปฏิบัติตามกฎหมายยังไม่เต็มที่
๖. การบุกรุกที่ราชพัสดุในการดูแลของชลประทานยังมีมากขึ้นเนื่องจากการเลียนแบบกัน
๗. สังคมแบบชนบทเปลี่ยนไป มีการแข่งขันกันมากขึ้น ความเอื้ออาทรน้อยลง วัตถุนิยมเพิ่มมากขึ้น ที่ดิน

ทำกินมีจำกัดคนรุ่นหนุ่มสาวไปทำงานต่างจังหวัด

โอกาส (Opportunity)

๑. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการดำเนินการแก้ไขปัญหาคาความยากจนภาคประชาชน
๒. นโยบายรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. รัฐบาลดำเนินนโยบายให้ประเทศเป็นแหล่งผลิตอาหาร (ครัวโลก)
๔. รัฐบาลกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมากขึ้น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๕. แนวการบริหารราชการแบบบูรณาการ และปฏิรูประบบราชการ
๖. รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย
๗. นโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ
๘. การส่งเสริมอาชีพ เนื่องจากมีผลไม้ที่มีคุณภาพดี และชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

อุปสรรค (Threat)

๑. ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร
๒. ภัยธรรมชาติ และการแพร่ระบาดของศัตรูพืช
๓. ค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น
๔. ระเบียบกฎหมายบางฉบับเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. จำนวนงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนกลางไม่เพียงพอต่อจำนวนโครงการที่ประชาชนเสนอ

ขอรับการช่วยเหลือในแต่ละปี

๖. การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นยังไม่เต็มรูปแบบเนื่องจากท้องถิ่นยังไม่มีความพร้อมและศักยภาพการรองรับกำลังเริ่มต้น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ทิศทางการพัฒนาองค์การ หน่วยงานที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในท้องถิ่นในอนาคต

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) “One Vision, One Identity, One Community” “อาเซียน” เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า อาเซียนมีพื้นที่ราว ๔,๔๓๕,๕๗๐ ตารางกิโลเมตร มีประชากรราว ๕๙๐ ล้านคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของชาติสมาชิกรวมกันคิดเป็นมูลค่าราว ๑.๘ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

อยู่ในลำดับที่ ๙ ของโลก เมื่อเรียงตามผลิตภัณฑ์มวลรวม มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของอาเซียน ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย ๓ เสาหลัก (Pillars) ได้แก่

๑) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข แก้ไขปัญหาภายในภูมิภาคโดยสันติวิธี และยึดมั่นในหลักความมั่นคงรอบด้าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ประชาคมการเมืองและความมั่นคง

๒) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เป็นเป้าหมายด้านเศรษฐกิจหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างอาเซียน ภายหลังการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจมีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ คือ การเป็นตลาดและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน โดยมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินลงทุนที่เสรีมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันสูง มุ่งสร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศอาเซียน และการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาเซียนเข้ากับประชาคมโลก ขนาดของตลาดอาเซียนที่ใหญ่ขึ้น มีอำนาจซื้อสูงขึ้น ความสามารถในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่นที่เพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยให้ชาติสมาชิกสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์อาเซียนมีโครงการเชื่อมโยงเส้นทางหลวงอาเซียน การเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟจากสิงคโปร์ ผ่านไปยัง มาเลเซีย ไทย กัมพูชา เวียดนาม และสิ้นสุดที่เมือง คุณหมิงสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกจากนี้ การปรับมาตรฐานของเส้นทางคมนาคมทางบกและทางรถไฟให้มีมาตรฐานเดียวกันได้ส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนด้านการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นด้วย อาเซียนมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคโดยการจัดทำเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) และเริ่มรวมตัวกับประเทศหรือกลุ่มคู่ค้าสำคัญ เช่น ญี่ปุ่น จีน เกาหลี สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย ฯลฯ ความเหนียวแน่นใกล้ชิดระหว่างกันจะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้อาเซียนสามารถสร้างประโยชน์สูงสุดจากการรวมตัวกับประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในการขยายการส่งออกและโอกาสทางการค้า และการบริการในสาขาที่ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขัน เช่น การท่องเที่ยว โรงแรมและภัตตาคาร สุขภาพ ฯลฯ นอกจากนี้ ยังจะช่วยเสริมสร้างโอกาสในการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมายังอาเซียน ซึ่งจะเพิ่มอำนาจการต่อรองของอาเซียนในเวทีการค้าโลก และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในอาเซียนโดยรวม

๓) ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC) มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม (Social security) โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น

(๑) การพัฒนาสังคม โดยการยกระดับความเป็นอยู่ของผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในถิ่นทุรกันดาร และส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของกลุ่มต่างๆ ในสังคม

(๒) การพัฒนาการฝึกอบรม การศึกษาระดับพื้นฐานและสูงกว่า การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสร้างงานและการคุ้มครองทางสังคม

(๓) การส่งเสริมความร่วมมือในด้านสาธารณสุขโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น โรคเอดส์ และโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง

(๔) การจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

(๕) การส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียน นักคิด

เป้าหมายสำคัญของ AEC และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

- ๑) เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการการลงทุน แรงงาน และเงินทุนที่เสรี
 - อาจมีการลงทุนจากต่างประเทศ ในประเทศมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า
 - ธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง SMEs อาจถูกซื้อกิจการหรือร่วมทุนจากต่างประเทศ
 - เกิดความต้องการจากกลุ่มทุนต่างชาติให้มีการพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคม รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มากขึ้น
 - กลุ่มแรงงานวิชาชีพอาจโยกย้ายระหว่างประเทศตามแรงจูงใจทางด้านค่าจ้าง และกลุ่มแรงงานทั่วไปก็อาจย้ายเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น
 - การเคลื่อนย้ายในเรื่องแรงงานอาจก่อให้เกิดปัญหาโรคระบาดได้
- ๒) เพื่อให้เกิดตลาดและฐานการผลิตร่วม
 - การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการผลิต อาทิ เรื่อง กรรมสิทธิ์ที่ดินการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากยิ่งขึ้น และอาจมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมตามมา
- ๓) เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๔) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเสมอภาค
- ๕) เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้ดีขึ้น

ผลกระทบของประชาคมอาเซียน (AEC) ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และข้อเสนอแนะแนวทางการปรับตัว

- ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่น เช่นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิตเช่น ไฟฟ้า และประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ๒) การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจเนื่องการหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มอาชีพ กลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยอาจจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลัก และอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล และบทบาทในการส่งเสริมการลงทุนให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น
 - สร้างองค์ความรู้ให้แก่ชุมชนในการปรับตัวและยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่มีการแข่งขันสูง
 - ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นสร้างผลิตภัณฑ์ ต่อยอดและพัฒนาคุณภาพของสินค้าบริการ
 - สร้างจุดแข็งของสินค้าบริการในพื้นที่ให้ได้คุณภาพมาตรฐาน
- ๓) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้าง ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากรและก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น เรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิด

การจัดการที่มีประสิทธิภาพตลอดจนอาจต้อง ทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ต้องมีบทบาทมากขึ้นในการเฝ้าระวังการ
- มีการกำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิฤตทางด้านสิ่งแวดล้อม
- มีการชักจูงทำความเข้าใจในแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมรวมทั้งทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔) สังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเตรียมรับผลกระทบจาก ปัญหาสังคม และสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรม ข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานที่กำหนด ในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้ง จะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการ ดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

- มีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องต่างๆ อาทิ การป้องกันโรคระบาดและการจัดการ สาธารณสุขขั้นมูลฐาน การจัดการศึกษาให้กับลูกหลาน การบริหารจัดการเรื่องแรงงานต่างชาติที่อพยพเข้ามาใน ประเทศไทย และการจัดสวัสดิการให้แก่แรงงานอพยพรวมทั้งแนวทางการปรับตัว

๕) การรักษาความสงบเรียบร้อย และอาชญากรรมจากผลการเคลื่อนย้ายแรงงาน รวมทั้งให้การ สนับสนุนกำลังอาสาสมัคร (อปพร.) กับหน่วยงานอื่นที่ต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงาน อพยพพร้อมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคน อยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

- ควรต้องมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาด้านอาชญากรรมมากขึ้น รวมทั้งให้การ สนับสนุนกำลัง (อปพร.) กับหน่วยงานอื่น

- ควรต้องพัฒนาระบบ และจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพพร้อมกับราชการส่วนกลาง เพื่อนำมาใช้ในยามจำเป็น

- ในบางกรณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องร่วมกับ ชุมชนในการกำ หนดกติกาและ หลักเกณฑ์ของชุมชนสำหรับแรงงานต่างชาติ

๖) การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี

- จัดทำข้อมูลที่จำเป็น สำหรับแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอาเซียนอื่น ๆ
- ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการจัดการบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานเป็นพื้นฐานของการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา ” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยการสนับสนุนงบประมาณทางด้านสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการ แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัยมีความเป็นสากล

- ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมรักษาวรรณภูมิปัญญาของตนเองเอาไว้
- เน้นจัดหลักสูตรการเรียนการสอน /จัดตั้งศูนย์ภาษาประจำท้องถิ่นที่จำเป็นที่ใช้ในอาเซียน